

LGBTQ+: 18. Může být sexuální orientace považována za důvod k rozvodu?

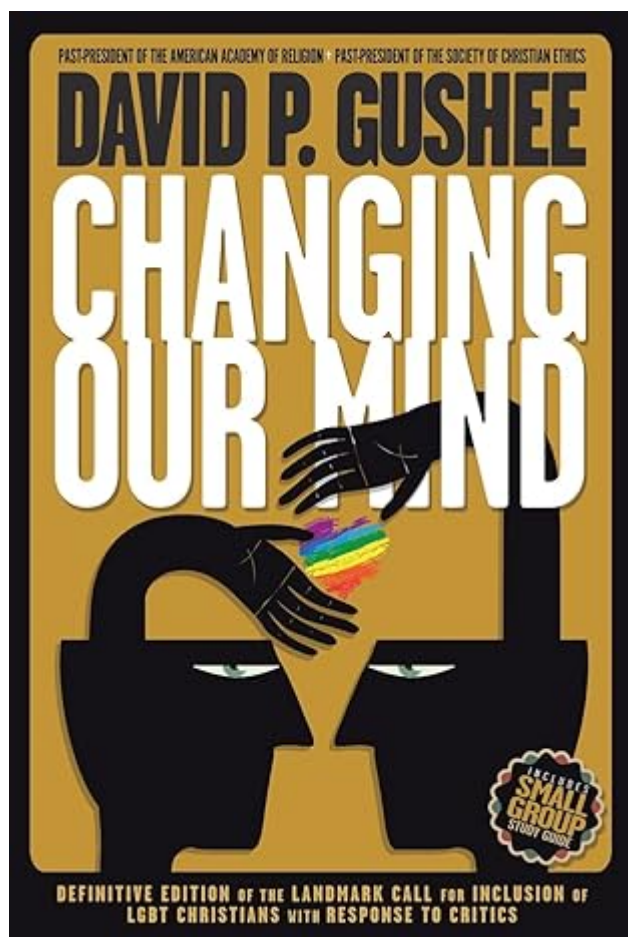

LGBTQ+

Může být sexuální orientace považována za důvod k rozvodu?

Dostávám spoustu zpráv, které navazují na mou knihu [Changing Our Mind](#) (Změna naší mysli) z roku 2014.

Tato kniha, jejímž cílem bylo oslovit evangelikální křesťany, se zasazovala o ukončení křesťanské stigmatizace a odmítání LGBTQ lidí a o začlenění vztahů osob stejného pohlaví do smluvně-manželského standardu, který považují za nejlepší vyjádření křesťanské sexuální etiky.

Nutno podotknout, že většinu evangelikálů tento můj příspěvek ani trochu nezajímal, kromě toho, že ho smetli do koše. Nicméně mnoho, mnoho jiných to docela zajímalo – včetně bezpočtu LGBTQ exulantů evangelikalismu.

Zde je otázka, kterou od takových křesťanů často dostávám a kterou jsem dostal znovu s příchodem nového roku:

Drahý Dr. Gushee: Zajímalo by mě, co byste poradil LGBTQIA jedinci, který dospěl k novému pochopení postoje evangelia k sexuální etice až poté, co se oženil s osobou jiného pohlaví. Konkrétně, může být sexuální orientace někdy považována za důvod k rozvodu?

Způsob, jakým je tato otázka formulována, prozrazuje, že tazatel dobře pochopil, co tvrdím v knize *Changing Our Mind*. Zjednodušuje se do dvou hlavních témat: a) křesťané musí upustit od destruktivního odmítání/stigmatizace LGBTQ osob a vztahů a b) to neznamená opuštění smluvní-manželské křesťanské sexuální etiky, ale naopak rozšíření podílu křesťanských osob, na které se tato etika vztahuje.

Smluvní sexuální etika

Smluvní sexuální etikou jsem měl na mysli (a stále mám na mysli), že genitální sexuální projev a smluvní závazek patří k sobě a že manželství je nejlepším projevem takové smlouvy. To z mé strany znamená uznání důležitých rozměrů tradiční křesťanské sexuální etiky. Mezi ně patří následující:

Sexuální intimita je morálně významná, protože zahrnuje odhalení a sjednocení nejen lidských těl, ale i osobností, emocí a vlastního já. Tam, kde sex riskuje plození dětí, to přidává další hluboký rozměr morálního významu.

Tuto úroveň zranitelnosti a tento rozměr mezilidské jednoty je vhodné vyhradit pro jasný, jasné formulovaný a vzájemný závazek mezi zralými, zplnomocněnými dospělými lidmi.

Celoživotní sliby uzavřené v manželské smlouvě nabízejí nejpřísnější, nejzávažnější a nejbezpečnější formu takové vztahové smlouvy, kterou křesťanská tradice požehnala.

Protože manželství je posvátná, závazná, celoživotní smlouva, mělo by být ukončeno pouze na základě spravedlivého důvodu; mezi tyto důvody, které tradice nejvíce uznává, patří cizoložství (na základě Matoušova evangelia 19), opuštění (na základě 1. listu Korintským 7) a zneužití (na základě tvrdé zkušenosti), ačkoli ve světle rozmanitých forem špatného chování a utrpení, které jsou v manželství možné, je zjevně pravděpodobný širší seznam.

Uznávám, že tento přístup ke křesťanské manželské smlouvě, ačkoli je založen na Písmu a tradici, je mnohem personalističtější, vzájemnější a rovnostářštější a mnohem méně zaměřený na pohlaví a plození než to, co křesťanská tradice obecně nabízí. Doufám, že moje práce v této oblasti prokazuje jak kontinuitu s nejlepšími poznatky Písma a tradice, tak i poučení z významného pokroku v současném chápání lidské sexuality a zdravých mezilidských vztahů.

Otázka

Nyní přejdeme k samotné otázce:

Může být sexuální orientace někdy považována za důvod k rozvodu?

V této otázce je obsaženo tristní pozadí a obvykle se objevuje ve vysvětleních mých čtenářů.

Někteří, kteří vyrostli v konzervativní evangelikální křesťanské rodině/sboru, v době dospívání ke svému zděšení zjistí, že jejich sexualita neodpovídá panujícímu křesťanskému paradigmatu, podle kterého je Bohu milý pouze heterosexuální sex.

Částečně proto, že stigma gaye nebo lesby je v jejich nejdůležitějších komunitách – a dost pravděpodobně i v jejich vlastních duších – tak silné, že se někteří z těchto lidí nakonec pokusí o heterosexuální manželství.

Během dlouhé a náročné cesty dospěje předvídatelně velké procento konzervativních křesťanů z řad gayů a lesbiček, kteří se o takové „manželství se smíšenou orientací“ pokusí, nejen k závěru, že je to nesnesitelné, ale že učení, které je k tomu vedlo, už pro ně není přesvědčivé. Dojdou k závěru, že udělali chybu, když se na tomto základě vzali, a začnou uvažovat o rozvodu.

„Patří sňatek v rozporu s vlastní sexuální orientací mezi legitimní důvody k rozvodu, k ukončení závazné celoživotní manželské smlouvy?“

Ale stejná vážnost křesťanské víry, která je (zcela tragicky) vedla ke sňatku proti vlastní sexuální orientaci, jim nyní ztěžuje úvahy o porušení toho, co chápou jako závaznou smlouvu křesťanského manželství.

Otázka, která mi byla položena, má tedy smluvní podobu: Patří sňatek proti vlastní sexuální orientaci mezi legitimní důvody k rozvodu, k ukončení závazné celoživotní smlouvy manželství?

Dobrá otázka

Dovolte mi začít tím, že si této otázky hluboce vážím. Vážím si jí, protože bere manželskou smlouvu vážně.

V kultuře (a církvi), kde manželství slábne a kde mnoho manželství není uzavíráno na základě smluvního chápání, si jí vážím, kdykoli vidím lidi, kteří vyjadřují, že manželství je pro ně smlouva, a proto se nemá ukončovat lehkovážně.

Není špatným východiskem položit si otázku, zda uzavření manželství v rozporu s vlastní sexuální orientací na základě mylného chápání Písma může spadat mezi legitimní důvody rozvodu, jako je cizoložství nebo opuštění.

Přesto podotýkám, že celý tento způsob zarámování toho, kdy je vhodné manželství opustit, riskuje, že upadne do toho, čemu etici říkají morální kazuistika nebo legalismus.

Jistě, jen málo liberálních protestantů rámuje svá morální rozhodnutí legalisticky (byl by tento čin morálně zákonný?) nebo kazuisticky (je toto typ případu, který odpovídá příslušnému morálnímu zákonu/pravidlu?).

Legalismus a kazuistika jsou jistě problematické, protože mají tendenci redukovat morální rozměr učednictví na morální zákon a výjimky. Ale přinejmenším stejně problematické jsou také antinomismus, relativismus a emoce jako základ morálního rozhodování.

Zrušení manželství vs. rozvod

Pojďme tedy sledovat toto vlákno pravidel/výjimek trochu více. Chci navrhnout kategorii **anulování manželství**, spíše než rozvod se zdá být pro tuto situaci nejschůdnější. Anulování manželství je v podstatě právní, církevní a/nebo morální reakcí na manželství, které nebylo platně uzavřeno.

Pokud stát zakazuje manželství mezi sourozenci a vy si vezmete svého sourozence, toto manželství nebylo nikdy platně uzavřeno a bude anulováno.

Pokud manželství vyžaduje dobrovolnost a vy jste uzavřeli sňatek, zatímco vám někdo držel pistoli u hlavy, aby vás k tomu donutil, je na místě jeho anulování manželství.

Pokud jste uzavřeli manželství s osobou, která je v té chvíli provdána za někoho jiného, druhé manželství není platné.

„Zatímco rozvodem se uznává, že manželství ztroskotalo, prohlášením manželství za neplatné se uznává, že manželství vůbec nikdy platně neexistovalo.“

Zatímco rozvod uznává, že manželství ztroskotalo, anulování manželství uznává, že manželství nikdy platně neexistovalo. Rozdíl by měl být zřejmý po této zralé úvaze:

Uzavření sňatku proti vlastní sexuální orientaci pod vlivem (dalo by se dokonce říci pod nátlakem) tradicionalistického podání křesťanské sexuální etiky neodpovídá úzkému chápání anulování

manželství, ale má zajímavé důsledky pro osoby v této hrozné situaci.

Vzhledem k ústřední roli sexuality v lidské osobnosti a sexu v manželství se nátlak na uzavření manželství proti vlastní sexuální orientaci jistě dostává do roviny manželství, které nikdy platně neexistovalo. Tedy z pohledu gaye/lesby, který se snaží uzavřít heterosexuální manželství.

Pokud vezmeme v úvahu heterosexuální osobu, která nevědomky uzavře manželství s gayem nebo lesbou, je argument pro anulování manželství ještě silnější. Jednalo se o manželství uzavřené pod falešnou záminkou, kdy byly zamlčeny zásadní informace důležité pro rozhodnutí uzavřít manželství.

V posledním dopise, který jsem v této věci obdržel, mi bylo sděleno, že oba manželé v této situaci věří, že by toto manželství mělo být ukončeno. To je samozřejmě velmi důležité. Zdá se, že manželé dospěli ke společnému poznání, že toto manželství nemělo být nikdy uzavřeno.

Manželé uznávají, že chyba je spíše v tradici, která vytvořila podmínky pro toto manželství, než v jednání porušujícím smlouvu ze strany jednoho z manželů. To jej řadí spíše do kategorie anulování než rozvodu.

Bez ohledu na to, zda je náboženské společenství nebo soud ochoten označit ukončení tohoto manželství jako jeho anulování, mohou manželé o tom, co dělají, uvažovat tímto způsobem. Mohou se navzájem osvobodit od špatně uzavřené smlouvy a smírně pokračovat ve svém životě.

To je moje odpověď na otázku, která mi byla položena.

Můj daleko větší argument je však tento:

Musíme změnit chybné náboženské učení, které vůbec vytváří podmínky pro takové tragické situace.

Musíme přestat nutit LGBTQ lidi do manželství, která uzavírají jen proto, aby se vyhnuli peklu.

DAVID GUSHEE

[Baptist News Global](#)

David Gushee

David P. Gushee M.Div., M.Phil., Ph.D. je přední křesťanský etik. Působí jako významný univerzitní profesor křesťanské etiky na Mercer University a je bývalým prezidentem The American Academy of Religion and The Society of Christian Ethics. Je autorem knih *Kingdom Ethics*, *After Evangelicalism*, a *Changing Our Mind: The Landmark Call for Inclusion of LGBTQ Christians*. On a jeho manželka Jeanie žijí v Atlantě. Další informace: davidpgushee.com nebo [Facebook](#).

-van-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)